

«آن روی سکه» برنامه‌ای حدوداً یک ساعت‌به‌بود که به شکل هفتگی و در کنداکتور احتمالاً چهارشنبه شب‌های شبکه دوم سینما روانی اتفاق می‌رفت. استاد عالمی که البته در آن سالها جوان و سالم و قبراق بودند هم تهیه‌کننده برنامه بودند و هم اجرای آن را بر عهده داشتند. «آن روی سکه» اولین برنامه‌ای بود که مشتاقان سینما را بکجا در مقابل قاب شیشه‌ای می‌خوب کرد.

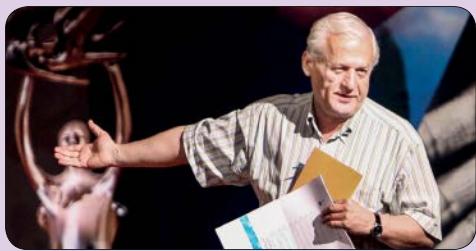

نگاهی نوستالژیک به برنامه‌های سینمایی تلویزیون

پرده نقره‌ای در قاب شیشه‌ای

همیشه استاد

سومین برنامه سینمایی شاخص تلویزیون «هنر هفتم» نام داشت که باز هم نام زنده پاداکبر عالمی به عنوان سازنده و مجری پشت آن دیده می‌شد. این برنامه از ابتدای دهه ۷۰ برای چندین سال متولی در جدول پخش پنجشنبه شب‌های شبکه یک سینما بعد از مسابقه خاطره‌انگیز «هفت» پخش می‌شد. برای مخاطبان عام تلویزیون، تماشای آثار مطرح و متفاوت سینمای جهان جذاب و پرکشش بود و حرفه‌ای ترها هم توامان هم از تماشای فیلم و هم از نقد و تحلیل‌های جامع بعد از فیلم که با حضور منتقاد بنام آن بازه زمانی و اجرای عالمی انجام می‌شد، لذت می‌بردند؛ البته در مقطعی هم مسعود وحدی به جای عالمی اجرای برنامه را به عهده گرفت و لی هنر هفتم برابر عموم بین‌دگان قدیمی تر تلویزیون بنام و اجراهای عالمانه و آرامش بخش اکبر عالمی پیوند خورده است.

آخرین برنامه سینمایی شاخص تلویزیون که در این مجال به آن می‌پردازم برنامه «برداشت دو» بود که در مهر سال ۸۱ به مناسبت فرارسیدن هفته دفاع مقدس، هرشب روی آتن می‌رفت. در این برنامه که به سبک تاک شوهای امروزی برگزار می‌شد در هر قسمت اکبر نبوی-که دانش سینمایی و توان اجرای قابل قبولی داشت- میزبان یکی از فیلمسازان شاخص سینمای ایران بود و در کنار او کارنامه سینمایی آن فیلمساز و بخش‌هایی از کلیت تاریخ سینمای ایران را مورمی‌کرد. انسسفر صمیمانه این برنامه که خاطره‌باری و تحلیل و بررسی را به اندازه درکنار هم داشت، باعث شد این برنامه هنوز که هنوز است و بیشتر از ۱۸ سال از پخش آن گذشته در خاطرات بسیاری از علاوه‌مندان پرده نقره‌ای سینما و قاب شیشه‌ای تلویزیون به عنوان یک خاطره‌ماندگار و دلنشیں ثبت شده باشد.

در طول بازه زمانی صدو خرده‌ای سال گذشته که چشم جهان به هنر-صنعت جادوی سینما باز شده و این مدیوم جایگاه خود را به عنوان یکی از پرطرفدارترین سرگرمی‌های بشری (که البته کارکردش بسیار فراتر از سرگرمی صرف است) ثبت کرده به همان اندازه که خود سینما برای تماشاگرانش جذابیت داشته، به همان اندازه و حتی شاید خیلی بیشتر از آن، پشت صحنه‌های سینما و پریدادهای متنوع و ییچیده منجر به تولید آثار سینمایی هم از اهمیت و جاذبیت برخوردار بوده است.

زیر چتر جلوه‌های ویژه رسته‌بندی شدند توضیحات جامع و کاملی تحمیلی، کشور را در تنگناهای متفاوتی از جمله تنگناهای اقتصادی و رسانه‌ای قرار داده بود و سینما برای تأمین همان چند ساعت برنامه دو شبکه محدود خود تحت فشار بود. یکی از گونه‌های برنامه‌هایی که به کمک تلویزیون آمد و تحمل آن روزهای سخت را برای مخاطبان قاب شیشه‌ای آسان تر کرد برنامه‌های سینمایی ای بود که نه به خود آثار سینمایی بلکه به پشت صحنه‌های همیشه جذاب آنها اختصاص داشت. زنده یاد استاد اکبر عالمی که به تاریخ از دست شان داده‌ایم حدود سال ۶۲ برنامه‌ای با عنوان «آن روی سکه» را برای شبکه دوی سینما ساخت که بعد از قریب به ۴۰ سال هنوز هم از نوستالژی‌های بسیاری از سینمادوستان محسوب می‌شود.

خنده در دوران جنگ

نوروز سال ۶۷ که کشور زیر راسپری موشکباران ناجوانمردانه رژیم بعثت عراق، شرایط دشواری راسپری می‌کرد و امکان تولید برنامه‌های تلویزیونی به حداقل ممکن رسیده بود، جمشید گرگین دومین برنامه سینمایی شاخص تلویزیون یعنی «سینمای کمدی» را تولید و روانه آتن می‌کرد. برنامه‌ای فکر شده که دانش سینمایی سازنده‌گران شان را می‌شد به راحتی در پس آن رصد کرد. در این برنامه، گرگین که در آن سال ها به عنوان بازیگر آثار تلویزیونی هم شناخته می‌شد در مقام مجری روبه روی دوربین می‌ایستاد و مطابق تاریخچه سینما، آثار مطرح سینمای کمدی و کمدین‌های معروف سینمای جهان را معرفی می‌کرد، از کمدین‌های اویله مربوط به دوران سینمای صامت تا همان ساخته زمانی ساخت برنامه که با او خرده‌هه ۸ میلادی مقارن بود. این برنامه تک فصلی نبود و دوسری علاقه‌مندان جدی تر هنر هفتم را کجا مقابل قاب شیشه‌ای می‌خوب کرد. زنده یاد عالمی با اجرای آرام و باطمأنیه خود و پشت‌وانه داشت گستردگی سینمایی شان از آثار مطرح سینمای جهان به خصوص آثار کلاسیک و شناخته شده تاریخ سینما، نمونه‌هایی را تاخته کرده و در خصوص چگونگی اجرای ترفندها و حقه‌های سینمایی که بعداً

آن روی سکه برنامه‌ای حدود یک ساعت‌به‌بود که به شکل هفتگی در جدول پخش احتمالاً چهارشنبه شب‌های شبکه دوی سینما روی آتن می‌رفت. استاد عالمی که البته در آن سال ها جوان و سالم و قبراق بودند هم تهیه‌کننده برنامه بودند و هم اجرای آن را به عهده داشتند. با صرف نظر از برنامه‌های سینمایی تلویزیون در مقطع زمانی بیش از انقلاب که دسترسی چنانی به مشخصات آهانداریم می‌توان گفت آن روی سکه، اولین برنامه‌ای بود که مشتاقان سینما، از عame مخاطبان تا روی سکه، اولین برنامه‌ای را برداشتند. این برنامه که البته طراوت و تازگی با او را داشتند. یکی از انتقادات وارد به برنامه در آن زمان، اجرای خشک و رسمی و حتی عاری از یک لبخند کمرنگ گرگین بود که به دلیل عدم تناسب با محتواهای کمدی برنامه، ایراد بجا وواردی به نظرم رسید.

روی دیگر سینما

مازیار معاونی
روزنامه‌نگار